

ske bestemmelser og alt for mange eksempler på klagesager, der aldrig burde være opstået.

Antallet af love og cirkulærer, vejledninger og bekendtgørelser generelt, ikke kun på miljøområdet, udgør i dag over 18.000, og hvert år tilføjes der endnu mellem 250 og 300. Men ikke nok med, at antallet af disse retningslinier er enormt, sproget og måden, de er skrevet på, er tillige indviklet og bureaukratisk. Daglig konfronteres vi med nye sager, der er opstået baggrund af ulogiske afgørelser, der i langt de fleste tilfælde skyldes en lige så ulogisk miljølovgivning.

Det er vigtigt, at vi fastholder befolkningens store interesse for miljøet. Det er vigtigt, for hvis der for alvor skal gøres en indsats for at forbedre situationen, altså gøre interessen endnu stærkere, så må vi sige, at noget af det, der kan få folk til at miste interessen, er, når de bliver irriteret over et stift og ufleksibelt system, der hænger sig i detaljer og ikke ser tingene i større perspektiv. Det må vi sige, det er et problem. Det må vi have ændret.

Gang på gang sker det, at embedsbureaukratiet langt væk fra sagernes hjemsted, fordi love tilskrives det, skal træffe afgørelser, og somme tider bliver de jo meget uforståelige for den resterende del af befolkningen. Det er meget vigtigt, at den lokale kommune og det lokale amt, der ved, hvordan tingene hænger sammen, der kender sagernes hjemsted og endda selv besigtiger forholdene, er dem, der bliver lyttet til, og det sker ikke i så høj grad, som det burde i dag.

Vi finder altså, at miljølovgivningen, f.eks. planloven og naturbeskyttelsesloven, bør have et grundigt serviceeftersyn. Der skal luges ud og fældes nogle træer i den alt for store og tætte lovjungle. Af den grund har vi fremsat et beslutningsforslag, der pålægger regeringen at iværksætte et regelforenklingsarbejde på miljø- og naturområdet. Den overordnede hensigt er at gøre lovgivningen mere klar, logisk og systematisk.

Jeg hører, at man siger, det er lidt ærgerligt, at forslagsstillerne ikke i højere grad har kunnet uddybe det og specialisere det og sådan noget. Ja, nu er det jo sådan, at vi også ser frem til, at vi overtager Miljøministeriet, og så skal vi gerne sørge for, at de folk, der er ansat dér, så nemt som ingen ting, er jeg sikker på, laver forslag til, hvordan det kan gøres. Så nemt er det. Men der er jo altså lidt forskel på, om man er minister, eller man sidder i Folketinget og er

miljøpolitisk ordfører for et parti. Der må vi gå ud fra, at man som minister kan bruge sine embedsfolk til at udfærdige sådan et forslag.

Men se, allerede i Jyske Lov fra 1241 stod der: Loven skal være ærlig og retfærdig, tålelig efter landets sædvane, passende, nyttig og klar, så at alle kan vide og forstå, hvad loven siger. Det er desværre ikke tilfældet i dag, i særlig grad ikke på miljøområdet. Det bør vi have ændret.

Jeg tror faktisk, at langt de fleste af Folketingets partier i bund og grund ønsker at støtte op om en klarere og enklere lovgivning. Miljøministeren og hans folk må have tiltro til, at de lokale instanser i mange tilfælde sagtens kan løse problemerne selv. Man behøver ikke at stramme og udvikle lovgivningen oppefra. Men selvfølgelig skal vi have et sæt overordnede spilleregler; det ønsker vi helt klart.

Og så fik jeg at vide, at jeg havde bragt et citat af den tidligere borgmester i Århus, hr. Thorkild Simonsen – nu er han indenrigsminister – og så synes jeg da også, at jeg skal citere, hvad det var, han sagde. Det var nemlig sådan, at den nuværende indenrigsminister den gang sammen med Ivan Jensen på KL's vegne skrev i Berlingske Tidende i april 1997:

»Miljø- og energiministerne har sat sig i spidsen for opbygningen af et planbureaukrati, der ikke har set sin lige i dansk planlægnings historie.«

Det er vel ikke rimeligt at skyde den over til oppositionen og sige, at det er dens skyld, og det er den, der er imod, det er altid den, der er irriterende. Det er den nuværende indenrigsminister, der har sagt det her, og jeg tror ikke, den nuværende indenrigsminister har skiftet synspunkt på så kort tid, fra han var borgmester og KL-næstformand. Det tror jeg ikke på.

Derfor synes jeg, at det ville være meget fint, hvis man gik ind og tog fat på den her debat. Det er åbenbart stærkt generende for befolkningen uden for Christiansborg, og så er det vel ikke så ringe endda, at vi gør lidt for det og går i gang med at få en række forenklinger. Hvis man ønsker at fastholde befolkningen i miljødebatten, må der kort sagt gøres op med regeltyranniet. Det medvirker vi gerne til.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Når man taler regelforenklings, så er en af følgerne af at lave regelforenklings jo, at man får en større præcision og en større klarhed, og det er til fordel for dem, der skal bruge reglerne.